

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 6 kr., če se oglasilo enkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoliho pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Strankarski shod kranjskih Nemcev.

Minoli teden vršil se je v ljubljanski kazini shod nemške stranke na Kranjskem, kateri je za nas zlasti zategadelj zanimiv, ker je nov dokaz, kako bedasti so napadi na „zvezo“ mej narodnimi in veleposelskimi poslanci v deželni zboru kranjskem.

Kar smo mi že neštivilnokrat dokazovali, to potrjujejo govori na tem shodu in vzprejete resolucije, v kolikor so znane iz poročila v graški „Tagesspost“. Ta shod je najboljši dokaz, da je „zveza“ pustila v narodnostnih in političnih rečeh obema strankama popolnoma svobodne roke, da je nje jedini namen, onemogočiti prevlado klerikalizma v naši kronovini. „Zvezo“ je rodil skupni odpor proti klerikalnim naklepom, skrb, da bi klerikalci, če dobe krmilo v roke, oškodovali mesta, ker so volila narodno, zavozili deželno gospodarstvo, v deželni odbor napeljavali vodo na klerikalne mlinske, uničili razne kulturne naprave ter v dež šolskem svetu preganjali narodne in neklerikalne učitelje; „zveza“ je torej toliko v interesu nemške kakor v interesu narodne stranke, sicer pa sta obe stranki glede vseh vprašanj popolnoma prosti. Taka zveza more obstajati še dalje, tudi če nastane mej „zaveznikom“ v narodnostnih vprašanjih razpor, kakor se je pojavil n. pr. pri zadnjih ljubljanskih občinskih volitvah, ko se je narodna stranka uprla nemškemu kandidatu, ker ni hotela pripustiti, da si nemški živelj na ta način pridobi večjo veljavo, kakor mu gre.

Stranki sta popolnoma neodvisni druga od druge, in zategadelj je umevno, da baron Schwegel v državnem zboru podpira nemško opozicijo proti vladi in proti tisti večini, v kateri sede tudi Šaklje, Ferjančič in Kušar. Kakor imajo ti proste roke, tako jih ima tudi baron Schwegel in razsoden politik se more le smejeti poskusom, iz Schweglovega postopanja v drž. zboru skovati orožje proti — narodni stranki!

Ako bi bila „zveza“ količkaj uplivala na narodno in politično stališče obeh strank, bi narodna stranka tirala vso drugačno politiko in bi bil shod nemške stranke gotovo imel vse drugo lice, kakor pa ga je dejanski imel. Shod priča, da so Nemci še danes prav na istem stališču, tako v narodnostnih, kakor v političnih rečeh, na katerem so stali pred deželnozborskimi volitvami, da torej niso nič odjenjali od svojih načel, kakor ne narodni poslanci od svojih.

Shod je vzprejel tri resolucije, v katerih so Nemci označili svoje stališče glede jezikovnih naredb za Česko in Moravsko, glede resolucije ljubljanskega obč. sveta, naj se izdajo jednake navedbe tudi za okraje, koder prebivajo Slovenci, in glede nastopanja slovenskega časopisja proti nekaterim srednješolskim profesorjem.

Prva resolucija ima pač samo akademično vrednost, ter je bila sklenjena v dokaz solidarnosti kranjskih Nemcev z drugimi avstrijskimi Nemci.

Zanimiva pa je druga resolucija. Ž njo se je naročilo vodstvu nemške stranke, naj s primerno vlogo na vlado protestuje proti sklepu obč. sveta ljubljanskega, zahtevajočemu, naj se za pokrajine, koder prebivajo Slovenci, izdajo take jezikovne navedbe, kakor za Česko in Moravsko.

Ta protest nas je presenetil, ker je v nasprotju s stališčem čeških Nemcev. Češki Nemci ugovarjajo jezikovnim naredbam poglavitno zategadelj, ker veljajo tudi za tiste pokrajine, katere proglašajo oni za „geschlossenes deutsches Sprachgebiet“, nimajo pa nič proti temu, če se dotična določba uveljavijo za češke okraje. Ljubljanski obč. svet se je postavil na prav to stališče, in kar zahteva, se izrecno nanaša samo na pokrajine, koder žive Slovenci, na pokrajine, katere so ali izključno ali večinoma slovenske. Tukaj je torej shod kranjskih Nemcev šel dosti dalje, nego češki Nemci, dasi so slednji na Čškem vendar vse drugačen faktor, kakor Nemci na Kranjskem.

Baumgartnerjev protest pa tudi ne soglašajo po-

polnoma s prvo, na tem shodu sklenjeno resolucijo, v kateri se priznava, naj se jezikovno vprašanje uredi „unter weiterstgehender und allen thatsächlichen Bedürfnissen Rechnung tragender Anwendung der verschiedenen Sprachen“, — a kaj več Slovenci, posebno zunaj Kranjske, zdaj niti ne zahtevamo!

Zadnja resolucija govori o napadih slovenskega časopisja na neke nemške srednješolske profesorje, ter izreka pričakovanje, da bodo oblastva zavrnila slovenske „Zamuthungen“ s primerno odločnostjo. V kolikor zadene nas odgovornost, smo si v svesti, da opazujemo počenjanje nekaterih gospodov z veliko prizanesljivostjo, ker se nam denunciranje gabi, in ker se nam v srce smilijo dijaki, ki so po uplivu nekih profesorjev zašli na napačno pota. Mi nečemo biti vzrok, da bi se katerikoli nemški dijaki izključevali ali celo sodno preganjali, in zategadelj so vse naše „Zamuthungen“ zgolj zahteva, naj se poskrbi, da se bodo dijaki vzgajali v patrijotičnem, avstrijskem duhu, a zdi se nam, da je precej drzno, proti temu protestovati!

Shod kranjskih Nemcev je pač nekako naznailo, da se hočejo Nemci še intenzivnejše kakor doslej udeleževati političnega življenja, in sicer kot nacionalna stranka. Je li prav to njih naloge, ko imajo vendar vse, kar si morejo želeli, je vprašanje, na katero naj sami odgovorijo. Narodna stranka ne odjenja ni v bodoče niti za las od svojih načel, kakor ni odjenjala doslej; zastopala jih bode z vso energijo, eventualno tudi proti svojim „zaveznikom“, kar pa vse ne more ovirati skupnega delovanja na korist gospodarstva naše dežele in v obrambo svobodnostnih naprav.

V Ljubljani, 8. junija.

Proti jezikovnim naredbam. Tudi profesorji dunjskega vseučilišča so podpisali protest proti jezikovnim naredbam. Podpisali so protest profesorji vseh štirih fakultet. Sprva se je mislilo, da ga ne podpišejo profesorji bogoslovne fakultete, a naposled so ga tudi skoro vsi ti podpisali. Pokazalo se je

LISTEK.

Na višini našega časa.

(Aforizmi. — Piše Zlogonski.)

Vvod.

Rekli ste mi, g. urednik, naj bi prijel i jaz za pero. Odkrito Vam povem: to je pri meni nekaj težkega iz raznih vzrokov. Poglavitni je ta, da se menda niti Vi sami ne bodele strinjali z vsemi mojimi nazori. Imenovali me bodele mogoče materialista, ali, da se glasi manj razzaljivo — mene sicer to nikakor ne žali — realista. Toda saj veste, da sem plaval svoje dni po višinah transcendentne metafizike, kjer sem se pa tako pošteno opeknel, da bi tega ne „privoščil“ tudi najhujšemu sovražniku. Zato se izogibljem vseh tistih strašno učeno zvenečih pojmov ali besedij o bivanju in bistvu, o materiji in formi, ter čislam bolj daljno in drobnogled, kemiško sintezo in analizo, toplomer in spektrometer — ali pa vrh vsega še razvozljavam diferencijale ter integrale. Pri vsem tem se „globokih“ nemških mislecev kakor so Hegel, Schelling in dr. strastno izogibljem, — dasi bajè to ni čisto moderno —, ker si hočem ohraniti svoj zdravi, domači razum. — Potemtakem sem torej strašno suhoparen. Ali ne? Po Vašem mnenju, gosp. urednik, mogoče da.

Toda nimam samo omenjenih grehov na vesti.

Tudi z belestrikom se že blizu 10 let bavim bore bore malo. Pa ne mislite, da se obtočujem, ker ne pišem romanov in novel — bog čuvaj slovensko, le pega željno občinstvo mojega suhega sloga! — ne, to ni moja slaba stran; a jaz ne čitam skoro ničesar več leposlovnega, tako da me prav malo vznemirja celó znani „krvavi“ literarni boj na slovenskem Parnasu. Pač sežem včasih po Lermontovu ali Turgenjevu, po Maupassantu ali — o sveta pomagalka! — po Zoli, vživam tudi zlasti pri našem Askercu, ali vse to je le sporadiško; Tolstega spise čitam skoro samo one, o katerih pisatelj na svoj mistički način modruje in pridiga, torej njegova več ali manj znanstvena dela, o drugih velikanih lepega slovstva pa — kakor je Ibsen, Dostojevski itd. — najrajši — to pa strastno! — požiram le kritike o njihovih delih v boljših svetovnih listih, da si vstvarim njihovo naziranje o človeštvu in prirodi. Kaj potrebujem več? Ne trdim, da ne bi imeli pesniki korenitega naziranja, ali iz leposlovcev, menim, si svojega znanstvenega naziranja o svetu naredil ne bom nikoli; k temu mi pripomore le znanost.

Ali znanost, osobito prirodna veda, mora biti na vse zadnje le dolgočasna, menijo morda cenjeni čitatelji Vašega cenjenega lista. Ne vem; meni se ne zdi tako. Jako rad se šetam v jasnih večerih; zram na nebrojne zvezde, na našo sosedo luno ali Venero ter premišlujem daljavo ogromnih svetov.

In če vem, da hodi celo od te zvezde svetloba do nas več mescev, od one več let, da v vsaki sekundi prestreli žarek 300 000 km — tedaj si mislim: oh, kako velikanski je vesmir, brez konca, brez kraja! Ali pa imam pred seboj spektralni aparat. Izračunal sem dolžino valčkov rumenih žarkov D; in razdelim si v mislih minuciozni milimeter v tisoč delov, vzamem nekaj več kot polovico tega neskončno malega delca — in glejte, to je matematiško gotovo najdena dolžina eterjevega valčka. Kako velikanska je priroda i v malem!

Da, krasne so prirodne vede; in to je moja, to je, zdi se mi, eksaktna filozofija!

I.

Drzno besedo sem izgovoril, pa vendar je tako. Prava znanost se je začela stopiti z razvojem prirodnih ved. Hudo se moti, kdor meni, da bo metafizika, filozofija rešila svet. Kaj še! Stephensonova lokomotiva in Mayerjev ekvivalent toplote sta naredila večji prevrat, nego vse visokoleteče spekulacije takozvanih modroslovcev. In če ima Aristotel mnogo zdravega v svojem sistemu, ima je le v toliko, v kolikor je realista. Iz filozofije ostane le dijalektika ali logika, vse drugo mora se zajemati iz raznih, žal, do sedaj še nepopolnih prirodnih ved ter priznati: to je filozofija prihodnosti. Kakor so — posebno od Kopernika in Galileja — sem do Darwina in Mayerja — razglabljali misleci zunanji svet, vesmir in molekule, tako se

torej očitno, da je iz trte izvita trditev, da je dober katoliški mož tudi v narodnih ozirih pravičen. Profesorji bogoslovne fakultete so gotovo dobri katoliški možje, a vendar v narodnih ozirih niso pravični.

Husovo slavlje. Mladočehi so zopet klerikalcem jedno zmedli. Klerikalci so mislili, da jih imajo popolnoma že v svojih pesteh, a Mladočehi mislijo na 6 dan julija prirediti veliko Husovo slavnost. V oklicu na to slavlje pravijo, da je klerikalizem ujel vse konservativne elemente in deluje na duševno hlapčevstvo. Nemški klerikalni listi se ne upajo sedaj proti Mladočehom nastopiti, ker vedo, da brez njih ni konservativne večine. Zato pa le bolj rahlo obsojajo neumestnost mladočeskega koraka. Jasno jim je sedaj pač, da za vse reakcionarne načrte svoje ne najdejo pomoči pri Mladočehih, ki svojega liberalnega mišljenja še niso pozabili. Sicer pa češki poslanci nimajo popolnoma svobodnih rok. Odvisni so od svojih jako liberalnih volivcev.

Nadškof Posilović pri cesarju. Dne 4. t. m. je cesar vzprejel v avdijenci nadškofa zagrebškega Posilovića. Po avdijenci je škof odpotoval v Budimpešto. Govori se, da je nadškof bil na Dunaj poklican ad audiendum verbum zaradi volilne agitacije hrvatske duhovščine pri zadnjih volitvah. — Drugod pač za take agitacije niso tako občutljivi.

Pravda zaradi neredov pri volitvah v Davidovu se čudno vrši. Pri teh izgrelih je bil ubit oskrbnik Popiel. Vsakdo bi bil pričakoval, da bode državno pravdnistvo težilo dotičnike zaradi uboja. V tem slučaju bi stvar prišla pred porotnike. To pa ne ugaja državnemu pravdniku, ki se boji, da bi porotno sodišče oprostilo zatočenca. Tudi se neče udati, ko so to zahtevali zagovorniki. Poslednji so protestovali pristojnosti sodišča zaradi te stvari, a brez uspeha. Tako postopanje pa ni v interesu pravosodja. Prebivalstvo bode izgubilo zaupanje v sodišča in bode mislilo, da so zlasti v političnih pravdah sodniki le orodje političnih oblastev, kar seveda v nobeni deželi biti ne sme. Posebno v Galiciji je treba previdnosti, kjer je zaupanje v javne oblasti mej prebivalstvom močno omajano.

Mirovna pogajanja se kaj mirno in tiho vrše. Da svet ničesa ne izve, udeležujejo se jih veleposlaniki brez dragomanov in turški minister uan njih stvari brez tajnikov. Menda hočejo diplomatje tako prikriti kako blamažo. Turčija je pa že pokazala svojo miroljubnost s tem, da je odločila Edhem pašo in Asim beja, bivšega turškega poslanika v Ateci, da podpiseta mirovno pogodbo. Zlaj je le še vprašanje, kdaj bodo to mirovno pogodbo napravili diplomatje. — Če bi Turki pogajanja le zavlačevali, se misli v vsi stvar vmešati ruski car in zahtevati, da se hitro sklene mir in Tesalija vrne Grški. Tako vsaj piše glasilo ruske vlade „Nerd“. Že pisava tega lista ne ostane brez upliva v Carigradu.

Tauscheva pravda je bila vsa prava kome dija. Obsojen je bil naposled časnikiar Lützov, ki je le porabljal, kar je od Tauscha izvedel. Politična

bo v bodoče preiskovala zlasti konstitucija teles ter funkcije organskih bitij od najpriprostejših stanic do delovanja človeških živcev. To velkansko raziskovanje ima biti najvzvišenejši predmet znanosti — to je najvišja veda, — ali da govorimo visoko, — filozofija. Že Napoleon je rekel: „Večji od Newtona bil bi oni, kateremu bi se posrečilo odkriti notranjo sestavo teles.“ — Pač lepa in težka zadača!

Kakor težji kamen iz višine proti središču zemlje, s takim zakonom teži tudi človeštvo vedno naprej. Kam? Dostikrat se samo ne zaveda kam, kakor se po naših nazorih tudi kamen ne zaveda svojega teženja. Ali pri kamou vemo jasno vsaj zakon, s katerim leti proti zemlji, pri človeku so pa zamotani zakoni, s katerimi kopni po — sreči. Da, zadnji smoter vsega našega bojevanja in trpljenja je, doseči kaj dobrega, o čemer se zadovoljimo, v čemer uživamo počivamo. To so razlagali filozofi že v davnih časih; in Spencer — da navedemo, kakor je običajno, jednega največjih modernih mislecev pravi v svoji etiki: „najvišji moralni smoter je poželjenja vredno čustveno stanje: zadovoljenje, veselje, blaženost.“ — Temu smotru podreja človeštvo svoje delovanje. Vse kar služi temu, imenujemo: kultura, tako, da se je nek pisatelj izrazil se plastiško, „kultura je sreča“. — (Dalje prih.)

policija in nakateri drugi visoki gospodje niso želeli, da bi bil Tausch obsojen, kakor sploh ne, da bi pravda stvari kaj pojasnila. Takih ljudij, kot je Tausch, potrebujejo pri politični policiji. Kako so bili zadovoljni, da je Tausch obiskoval svoj čas boljše poljske rodbine, se spušča z njimi v pogovor, in potem te pogovore zasluškaval, tako da so na podlagi teh poizvedb sumili Poljake nelojalne. Sedaj se govori, da se proti Tauschu začne disciplinarna preiskava. Hudega se mu nič ne zgodi. Bodo že gledali, da zanj preskrbe. — Sodnja obravnava bi bila marsikaj razkrila, da ni predsednik ves čas ustavljal besede, če bi le kaka višja oseba imela biti imenovana, ali če bi izpovedba Tauschu škodovala. Vedno je trdil, da to ali to k stvari ne spada.

„Slovenska Matica“.

110. odborova seja, v petek dne 4. junija 1897. l.

Navzočni: Gg. Fr. Levec (predsednik); A. Bartel, dr. H. Dolenec, P. Grasselli, dr. J. Janežič, A. Koblar, A. Kržič, M. Pletersnik, dr. L. Požar, S. Rutar, dr. J. Starč, J. Sušnik, J. Vavru, Fr. Wiesthaler in V. Zupančič (odborniki); E. Lah (zapisnikar). Skupaj 16.

Predsednik proglasi sklepčnost, pozdravi navzočnike in da besedo zapisnikarju.

Na znanje se vzame poročilo zapisnikarjevo o dozdanjem delovanju Kopitarjevega odseka.

Ob smrti odličnega sodelavca, akademika M. Valjavca, 15. marca t. l. v Zagrebu, je izrazila Matica pokojnikovi vdovi brzojavno sožaljenje, položila na krsto venec s trakovi in bila pri pogrebu zastopana pogg. Marnu, Starču, Steklasi, dr. Suk-u in dr. Vidriču. Vdova se je društvu za sožaljenje pismeno zahvalila.

Odbornik F. Stegnar se je iz Ljubljane preselil v Maribor in uvrstil med članje odbornike.

Predsedništvu „Slovenske Matice“, ki je dne 20. in 21. aprila t. l. praznovala v Budimpešti svojo 50letnico, poslala se je o tej priliki pismena čestitka.

Sprejme se književna zveza z Narodopisnim muzejem v Pragi in v New-Yorku.

Skleno se k nameravanemu spomeniku, pokojnemu kanoniku-predsedniku J. Marnu v Štangi prispevati 50 gl.

Na znanje se vzame poročilo o spremembah v poverjeništvu. Nova poverjenika so dobili: Pliberk, Kamnik in Zavrč. Nova poverjenstva so se osnovala za Prosek, Opčino, Križevce, Drago, Luški potok in Braslovce; poživilo se je poverjeništvu osapsko; izpraznjeno je poverjeništvu dunajsko.

Odobrita se brez ugovora zapisnika o 108. in 109. seji književnega odseka z dne 9. aprila t. l. Današnjemu zapisniku se imenujeta overovateljema odbornika Wiesthaler in dr. Janežič.

Na znanje se vzame poročilo o književnih darilih in o zahvalah, ki so došla za ta darila, kakor tudi o knjižnici, kateri je od zadnje redne seje prirastlo 277 knjig, zvezkov in časopisov.

Društvu je od zadnje redne seje pristopilo 136 društvenikov in sicer 2 kot ustanovnika in pa 134 letnikov. Za l. 1895. jih je plačalo 2368, za 1896. leto 2445, za leto dozdaj 717.

Skleno se častnega uda J. na L. g. v Pragi, ki praznuje te dni 40letnico pisateljavanja, z brzojavno čestitko pozdraviti.

Poročilo književnega odseka o letošnjih društvenih knjigah se po kratkem razgovoru odobri. Matica izda letos sedmero knjig, in sicer: 1. Letopis za l. 1897. Urednik prof. A. Bartel. Tisk „Narodne tiskarne“. 2. dr. Glaser: „Zgodovina slovenskega slovstva. IV. zvezek. Tisk „Katališke tiskarne“. 3. X. zvezek Zabavne knjižnice: Trojka. Spisal dr. Detela. Tisk Blaznikove tiskarne. 4. dr. Strekelj: Slovenske narodne pesmi. Tisk Miliceve tiskarne. 5. Električna. I. del. Spisal ravnatelj J. Šubic. Tisk Hribarjeve tiskarne v Celji. 6. Trst in Istra. II. del. Spisal prof. S. Rutar. Tisk Blaznikove tiskarne. 7. Ant. Knezove knjižnice IV. zvezek. Tisk „Narodne tiskarne“. Po obhajnem navodilu se bo tiskalo teh knjig po 3000—3200 izstikov. Končno se določi, kdo naj te knjige veže. Prečita in odobri se dnevni red letošnjemu občnemu zboru, ki se bo vršil v sredo dne 23. junija t. l. ob polpetih popoldne v „Narodnem domu“.

Na znanje se vzame poročilo o „Stenskem zemljevidu“, za katerega se je dozdaj oglasilo 777 naročnikov.

Končno se vzame na znanje več književnih ocen in se nekaterim spisom določijo še drugi presojevalci.

Potem se seja zaključí.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. junija.

— (Slovenska Matica.) XXXII. občni zbor se bo vršil v sredo dne 23. junija ob pol petih popoldne v klubovi sobi „Narodnega doma“ na Franc. Josipovi cesti št. 10. Vrsta razprav: 1. Predsednikov oговор. 2. Letno poročilo tajnikovo o dobi od 1. junija 1896. do 31. maja 1897. leta. 3. Sklep

računa o društvenem novčnem gospodarstvu za 1896. leto. (Računski zaključki so gospodom udom v društveni pisarni na ogled in jim bodo pri občnem zboru tiskani na razpolaganje.) 4. Volitev treh računskih presojevalcev. (§ 9. a) dr. pravil.) 5. Proračun za l. 1897. 6. Dopolnilna volitev društvenih odbornikov. Po § 12. društvenih pravil imajo letos izstopiti iz odbora gg.: Grasselli Peter, dr. Lesar Josip, † Navratil Ivan, Rutar Simon, dr. Starč Josip, Stegnar Feliks, Svetec Luka, Tavčar Alojzij, Vavru Ivan in Zupančič Anton. V odboru pa še ostanejo gg.: Bartel Anton, dr. Detela Franc, dr. Dolenec Hinko, dr. Glaser Karol, dr. Gregorčič Anton, Gregorčič Simon, Hubad Franc, dr. Janežič Ivan, dr. Jarc Anton, Kersnik Janko, Koblar Anton, Kržič Anton, dr. Lampič Franc, Lavec Franc, Majciger Ivan, Pletersnik Maks, dr. Požar Lovro, Senekovič Andrej, dr. Sernec Josip, dr. Sket Jakob, Sušnik Ivan, Šubic Ivan, Šuklje Franc, Šuman Josip, dr. Tavčar Ivan, Vilhar Ivan, Wiesthaler Franc, Zupančič Vilibald, dr. Zupanec Jernej in Žumer Andrej. Vsaj 20 odbornikov mora po § 12. dr. pravil navadno bivati v Ljubljani. Izstopivši smejo biti zopet voljeni. Pri volitvi treh računskih presojevalcev in pri volitvi odbornikov se vstevajo tudi zakonito podpisani volilni listki nesavzočnih društvenikov. 7. Posamezni predlogi in nasveti. (Kdor želi v smislu § 4. lit. a) društvenih pravil postaviti kak nasvet, ga mora po § 2. lit. a) opravičnega reda predložiti odboru in storiti to vsaj do 19. junija t. l., ako hoče, da pride v občnem zboru na razgovor.)

— („Slovenski List“) kateri že z revolverjem nastopa, da bi dobil kaj inseratov, se je spozabil tako daleč, da je v zadnji številki konca članka napisal naslednje vrste: „Dvansjeto zasedanje drž. zbora je dokazalo, da je zveza Slovanov s liberalnimi Nemci sploh nemogoča, in da tudi gospodarska in kakežnaskoli zveza mej „Narodovci“ in Nemci v kranjskem dež. zboru in odboru ni drugega, kakor sleparjenje ljudstva, sklenjena zato, da morejo nekateri polniti si mošnjice in hoditi po koncu, ko se gospodarski sesa in narodno uničenje slov. narod na Kranjskem“. Naj kdo o pristaših in voditeljih narodne stranke že reče, kar hoče, dvoje jim mora priznati: da vodi vse njih delovanje jedino in samo iskrena ljubezen do naroda, srčna želja, slovenskemu narodu koristiti gospodarsko, politično in kulturno, in da so požrtvovalni in vzorno nesebični. Vsakdo ve, da mora narodna stranka ogromne svote žrtvovati za politični boj in za naše kulturne naprave, in da je skoro vse, kar imamo, ustanovila in še vzdržuje požrtvovalnost „Narodovcev“. Zato pa je skrajna podlost, kakršne so zmožni le politični brigantje, očitati pristašem narodne stranke, da ljudstvo iz sebičnih namenov sleparijo, seosebno, ako se s takimi očitani upajo na dan ljudje, ki so to „sleparjenje ljudstva“ podpirali in odobraval, dokler jim je kaj neslo, ljudje, ki niso nikdar in nikjer ničesar žrtvovali, pač pa vselej pohlepno iztezali roke, kadar je bilo kaj priberati, naj so to že bile poslanske dijete, kak kanonikat ali kaka službica, naj je bila izpraznjena v prislilni delavnici ali v muzeju, ljudje, ki so z najgršimi spletkami skušali drugim odjesti košček kruha, da bi sedli na njih mesta, in ki tako nestrpno preže na smrt vsacega kanonika, da še za življenja dotičnih tovarišev klečeplazijo in prosjajo, naj se kanonikat njim podeli, sploh ljudje, kateri niti brec niso vredni. Na srečo pa ve narod, da so to očitanja „Slovenskega Lista“ zaničevanja vredna obrekovanja in bo po tem sodil tiste, kateri jih raznašajo!

— („Südmarka“) ima tudi v Ljubljani še nekaj pristašev. Po nekaterih prodajalnicah in tabakarnah se usiljujejo ljudem Südmarkine užigalice, katerih dobiček se porablja v gospodarsko preganjanje Slovencev. Vsak pošten Slovenec obrni hrbet takim lokalom, kjer se tako žali Slovence! Čudno, ali celo predrzno pa je, če se vsiljujejo take užigalice v mestnem kopališču, v koleziji. — Proti taki izzivajoči smelosti treba najodločnejše protestirati; pristojni faktorji pa naj skrbé, da se taki slučajji v lastni hiši ne dogajajo!

— (Uredba službe mestne policijske straže.) Osobje mestne policijske straže se je vsled nove organizacije pomnožilo na 50 mož. Vse moštvo razdeli se v dva oddelka po 24 mož. Na čelu vsakega oddelka je eden stražniški vodja, ki vodi in nadzoruje službo. Z ozirom na policijsko službo se razdeli mesto v pet oddelkov. Ti so: Notranje-mestni, Trnovski, Dolenjski, Poljanski in St. Peterski oddelki. Notranjemestni oddelki razdeli se v 6 okrajev in imajo ti okraji stojišča: Pod Trančo, na Marjinem trgu, na križpotu Dunajske ceste in Prešernovih ulic, na križpotu Dunajske ceste in Marije

Terezije ceste, pri železniškem prelazu v Latermanovem drevoredu in križevniškem trgu. Razun notranjnostnega oddelka razdeli se le še St. Peterski oddelki v dva okraja, vsi drugi oddelki imajo le po jeden okraj. Vseh okrajev je torej 12. Stražnik mora svoj okraj v določenem času obhoditi in mu je za obhod pot tako predpisana, da obhodi skoraj vse ulice, ceste in trge v svojem okraju. Redna služba traja 24 ur in se služba nastopi ob 12. vsakega dne. V okraju se meji služba vsake tri ure. Vsak stražnik opravlja torej redne zunanje službe na stojiščih in v okraju v 24 urah 12 ur. Službe pristi stražniki morajo prihajati v šolo in opravljati izvenredno službo, t. j. nadzorovanja tržnega sejma, plesnih vesellic itd. — Razen stražnikov opravlja policijsko službo jeden policijski agent in jeden policijski detektiv.

— („Slavčeva“ vrtna veselica.) „Brač, pjesma naša nek' zaoril“ razlegalo se je v nedeljo na Kosarjevem vrtu, in občinstvo, katerega se je zbralo skoro do 2000, je navdušeno poslušalo petje zbora, ki se je zadnji čas pod spretnim vodstvom g. Sachsa povzdignilo na uprav umetniške stopinje. „Slavec“ se ni ni imel vrtno veselice, katere bi se bilo udeležilo tako ogromno število občinstva. Pa tudi že dolgo nismo čuli pri „Slavcu“ takih pevskih točkov proizvajati s tako točnostjo. Takoj prva pevska točka „Telovadski zbor“, skladba društvenega povodje g. Sachsa, morala se je ponavljati. Istotako sta se morala ponavljati tudi zbora „Cigani“ in „Pesem Hrvata“, slednja je najnovejša skladba našega divnega rojaka, častnega člana „Slavčevega“, g. Vilharja, katero je za to veselico priredil in poklonil društvu. Delo je vredno mojstra; glasna sodba občinstva je najboljša kritika dobrih proizvodov; ta pesem se je morala na ploskanje občinstva ponavljati. Posebno moramo omenjati v zboru „Cigani“ tenorsmospev g. Lumbarja, kateri je s svojim sonornim glasom občinstvo jako zadovoljil; istotako so se odlikovali v Hadrihovem zboru „Noč na bledskem jezeru“ gg. Stamcar, ter v čvečerspevu Lumbar, Zerkelbach, Černe in Mlič. Neki odlični Dunajčan, ki se je mudil v Ljubljani in je slučajno tudi prišel na veselico, bil je tako presenečen, da je prosil programa v spomin. Tudi ostali del veselice se je izvršil v popolno zadovoljnost občinstva, le da se je zakasnil umetnik Strohshneider, sicer pa tega ne obžaluje nikdo, izvzemši morda one radovedne gledalce, ki so šli raje na šišenski hribček gledat, kako bo imenovani umetnik telovadil v balonu, mesto da bi prišli na vrt. Končno moramo še omenjati, da sta povodom te veselice dva neimenuvana člana darovala društvu krasno izrezano in bogato s srebrom (pevsko lico) okrašeno takšno palico.

— (Nova pošta.) Dne 16. junija t. l. odpre se v Udovatu, v pol. okraju ljubljanskem nova poštna ekspedicija z imenom „Ljubljana 5“, koji urad se bode pečal s prodajo poštne vrednosti, s prejetjem navadnih in priporočenih pisemskih pošiljatev, poštne nakaznice do 500 gld., vrednostnih in voznoposilnih pošiljatev brez povzeta do 5 kg teže za posamezno pošiljatev, ter ob jednom služboval kot nabiralnica poštne-branilniškega urada. Zvezo bode imel s poštним omrežjem po pošti, ki vozi mej Ljubljana 1 in Ljubljana 2 ter o priliki pobiranja pisem.

— (Surov napad.) V soboto zvečer napadel je Anton Dobrota, zidar pri Dev. Mariji v Polji, na av. Petra nasipu dijaka Albina Zakotnika brez vsakega povoda z nožem, in mu popolnoma razrezal suknjo in ga na glavi težko ranil. K sreči je to videl stražnik Jernej Kranjc, ki je tekel za napadalcem in ga vjel v St. Peterski cerkvi, kjer se mu je v zakristiji skril. Stražniku se je tako zoperstavil, da ga je mogel šele aretovati, ko je dobil pomoči. Mej spremljevanjem na stražnico vrgel se je na tla in ni hotel iti naprej, in ko sta ga potem dva stražnika naložila na voziček, skočil jima je bil dvakrat z vozička in skušal pobegniti.

— (Javno nasilstvo.) Franc Osepek, godec in berač s Kanderž, razgrajal in pretepal se je dne 5. t. m. na Tržaški cesti in je nekega delavca po glavi vdaril. Ko ga je stražnik aretoval, hotel je tudi njega vdariti s palico in preprečiti aretovanje. Vrgel se je na tla in suval in grizel stražnika v roke in noge, dokler ni dobil stražnik asistence in ga je ukenil.

— (Aretovanje zaradi tatvine.) Mestna policija prijela je v soboto neko Josipino Ogrizek, ki je v zadnjem času služila pri nekem ljubljanskem odvetniku in mu pokradla mnogo perila. Ogrizek je imela ukradeno perilo spravljeno v Ljubljani, ona pa je zunaj Ljubljane stanovala. V soboto je bila ravno prišla v Ljubljano, da bi perilo in drugo blago odnesla proč in so jo pri tej priliki aretovali. Dobilo se je pri njej toliko blaga, da so je morali z vozičkom pripeljati na magistrat. Samo na zastavnih listkih ima blaga za 76 gld. zastavljenega. Mej drugimi rečmi se je dobilo pri njej 84 žlic, 40 nožev in 24 vilic. Ker je Ogrizek služila pri raznih gospodarjih, domnevati je, da si je te reči pri teh gospodarjih prisvojila. Ogrizek izročila se je deželnemu sodišču v Ljubljani.

— (Samomor.) V noči od 6. na 7. t. m. ustrelil se je v bramborski vojašnici infanterist Janez Hausrucker. Povod samomoru ni znan.

— (Izpred porotnega sodišča.) Druga obtožnica vrnila se je pretečeni petek proti trgov-

skemu pomočniku Karolu Tanku iz Ljubljane in trgovcu Andreju Polavščaku iz Trebnjega. Polavšček jemal je blago pri trdki Friderik Soss v Ljubljani in je bil tej trdki koncem meseca marca letos dolžan okoli 4000 gld. Obtožba trdi, da je Polavšček, ko je zvedel, da pride Sossova trgovina v konkurz, nagovoril Karola Tanko, trgovskega pomočnika pri Sossu, naj ga reši tolikega dolga s primernim vpisom v blagajniško knjigo. Polavšček plačal je bil ob novem letu na račun 1000 gld. in to svoto je Tanko baje prenaradil v 4000. Ta prenaradba ni konkurzni masi Sossovi povzročila škode, ker se jej je prišlo na sled. Polavšček tajil je odlično, da bi bil on Tanko napeljeval k temu dejanju. Porotniki zanimali so vprašanje glede hudo delstva goljufije in sodišče je vsled tega oba obtoženca od obtožbe oprostil. — V soboto sedela je na zatožni klopi 21 let stara posestnikova hči Ana Velkavrh iz Vrzdence, v sodnem okraju vrhniškem, zaradi hudodelstva delomora. Obtožbenka povila je na domu svojih starišev v noči od 21. do 22. aprila v kleti nezakonskega otroka moškega spola, katerega pa je takoj ob porodu zadušila in ga skrila pod čeber. Ana Velkavrh obsojena je bila na pet let težke ječe, poostrene z jednim postom mesечно in trdim ležiščem v temni celici dne 22. aprila vsakega kazenskega leta.

— (Ponesrečih) se je — kakor se nam poroča iz Velš — mizar tamošnje papirnice in hišni posestnik Viktor P., ki je že nad 20 let delal v tovarni in bil vsled svojega tihga in prijaznega vedenja obče priljubljen. Ležal je že dlje časa bolan za pljučnico in se mu je sem ter tja mešalo vsled boleznih. Minuli ponedeljek je vstal in se oblekel ter šel iz hiše na zrak. Ker teče blizu Ljubljana moral je nesrečnej, v trenutku ko ni bila blizu njega njegova čuvajka, zaiti v vodo. Iskali so ga takoj povsodi, tudi tudi tovarna poslala je več moč, da ga iščejo, toda zaman. Še le včeraj, binkoštni ponedeljek popoldne našli so truplo na neki nasipini blizu Spodnjega Kašja v Ljubljani in je prenesli v mrtvašnico k Devici Mariji v Polji, kjer se bode položilo k vevnemu pokopu. Ponesrečenec je ostavil vdovo in 2 odrasla, a še nedolžna sinova ter priletno mater.

— (Iz Velesovega) se nam poroča: Minul je mesec maj, kateri pač ni bil tako prijazen, kakor bi moral biti. Z njim posiljavajo se tudi naši budi sovražniki „brošči“, kolikor jih je še ostalo. Letos po jednih krajih teh žuželk ni bilo toliko, kakor l. 1894., veliko manj pa ne. V naši fari smo jih prav marljivo pokončevali; da bi jih povsod tako, moralo bi jedenkrat zmanjkati teh mrčesov. Nabrali in pokončali smo jih namreč 204 mernike 12 ferkeljnov ali 3276 ferkeljnov ali 1,310,400 broščev, kateri bi zalegli v zemljo čez 11 milijonov ogrcev. Ako bi kdo mogel te brošče položiti drugega za drugim po dolgem, bila bi to vrsta dolga 39 km 312 m, to je približno 8½ ur hodá, kakor n. pr. od Vrhnike do Kamnika ali od Kranja do Grosuplje. Teh broščev so še največ nabrali šolski otroci.

— (Iz Gradca) se nam piše: Kakor drugod, tako so si tudi tukajšnji Nemci dali odloška proti jezikovnim naredbam. Naprej je protestiral mestni svet, potem nacionalci, na to pa — vseučilišče. Nemški vseučiliščniki so sprva namerjali, uprizoriti demonstracijo v vseučiliških prostorih, a ker jim rektor ni tega dovolil, hoteli so prirediti zborovanje v javnosti. Čeravno jim je policija prepovedala shod, so se vendar zbrali ob določeni uri v restavraciji Sandwirth. Bilo jih je preko 400. Policija jih je tukaj sicer razglašala, a zunaj so se zvrstili in odkorakali proti vseučilišču. Tu so ob navzočnosti vseučiliškega vratarja in drugih vseučiliških slug in njih družin demonstrirali proti — ministerstvu. Ko so se na vseučiliškem dverišču navpili, odšli so na tehniko. Divjebasno je breščala „Die Wacht am Rhein“ in „Bismarcklied“, v odmorih pa „Abzug Badeni — hoch Bismarck!“. Še niso bili zadosti hrupavi, še pred namestništvo so šli kazat svojo ogorčenost radi tega, ker se morejo odslej češki Nemci češčine učiti. Pred namestništvom je policijski komisar pozval razgrajalce, da se razidejo. Zbali so se močnega policijskega moštva, pribežališče jim je bil takozvani „akad. trikot“ — k sreči, da je staro vseučilišče tako blizu — tu so bili varni pred neizprosno silo čuvajev varnosti. Slednjič so se vender naveličali neslane komedije. Kar se pa dijakom ni posrečilo, to so upali profesorji doseči. Najprvo so profesorji tehniške visoke šole svoj protest vložili, podpisali so se vsi razun dveh; za njimi pa vseučiliški profesorji. Pišejo, da je bilo do 70 podpisov; pripomajeno bodi, da so profesorji teološke fakultete v večini tudi protest podpisali. „Gr. Tagblatt“ jim ve za to posebno hvalo. A sedaj pa imajo; doživeli so moralen poraz, o katerem se jim niti sanjalo ni. Časopisi so te dni poročali, kako se je Nj. Veličanstvo izrazilo proti dvornemu svetniku vitezu Karajanu, ki je profesor

tukajšnje filozofske fakultete. Cesar mu je čestital da ni podpisal protesta, a zajedno izrekel ostro grajo o tem koraku graških profesorjev. Habeant sibi! — Največja pohvala ne zadene samo dvornega svetnika Karajana, ampak posredno vse one profesorje, ki se niso podpisali. Tem večje priznanje pa zasluži naš učeni rojak, prof. Krek, ker je on jedini v dotičnem profesorskem zborovanju protestiral proti izjavi svojih nemških kolegov. Tak neustrašen in odločen mož je pač časti in hvale vreden!

— (Promocija.) Dne 5. t. m. je bil na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava odvetniški koncipient v Voitsbergu gosp. Josip Karlovšek, doma iz Šmarjete na Dolenjskem. Čestitamo!

— (Državnozbornske volitve pred sodiščem.) Minoli četrtek je bilo v Trstu obsojenih zopet več oseb radi nepravilnostij, katere so se zgodile pri državnozbornskih volitvah, mej njimi asistent občinskega urada za javno snaznost, Casetti, kateri je delavce na vse mogoče načine terorizoval, da so volili laškega kandidata, in poslal dva delavca, naj gresta v imeu drugih volit Hortisa. Casetti je bil obsojen na tri tedne v zapor. — Na dan volitve v V. kuriji je bil v Trstu zabečen delavec Franc Gašperšič. Ker preiskava ni mogla dognati, kdo je morilec, tožilo je drž. pravdnštvo dva laška delavca radi težke telesne poškodbe. Sodišče je jednega obtoženca oprostil, drugega pa obsodilo na 4 mesece v ječo.

— (Otroški doktor.) znana noveleta Janka Kersnika, je izšla v izbornem nemškem prevodu v 128 štev. „Agamer Tagblatt“. Prevod je oskrbel gosp. Fr. Vidic, čegar nekaj spretnih prevodov iz novejših slovenske literature je prinesel tudi ugledni nemški polmesečnik „Aus Fremden Zungen“. Želeti je še več dobrih prevodov v nemškem jeziku, kajti le tem potom se seznanijo tudi drugi, slovensčine nezmožni narodi z našim leposlovjem, na katere smo upravičeno lahko ponosni!

* (Ljubosumna starka.) Dunajski natakari Leopold Lehner je nedavno tega najel neko babišče, da mu je snazlo obleko in stanovanje, jedno tistih hitij, katere se v Ljubljani imenujejo „pedenarice“. Ta ženščina se je zaljubila v natakarja, a ker natakari zanjo ni maral nego je hodil z mlajšimi ženskami, preklala mu je ljubosumna starka, ko je ležal v postelji, glavo s sekro in izbežala.

Brzjavke.

Dunaj 8. junija. Koroški dež. predsednik baron Schmied-Zabierow se je pripeljal sem. Njegovo umirovljenje se razglasi v kratkem.

Dunaj 8. junija. Uslužbenci tramvaja štrajkajo danes že tretji dan. Vodstvo tramvaja je vse štrajkujoče uslužbence odpustilo in najelo drugih. Badeni se je v tej stvari dopoldne posvetoval z namestnikom Kielmannseggom in županom Luegerjem.

Brno 8. junija. Shod odposlancev nemških mest je hrupno demostroval proti jezikovnim naredbam. Po shodu so se zbrali udeležniki okrog spomenika cesarja Jožefa in prepevali „Die Wacht am Rhein“.

Praga 8. junija. Posl. Kaizl je v nedeljo govoril v Kraljevem gradcu o političnem položaju. Povdarjal je, da je sedanji položaj za Čehe jako ugoden, da je parlamentarna večina trdna, in da tiči nje pomen zlasti v tem, da se je postavila na avtonomistično stališče. Sploh so razmere zdaj za uredbo notranje-političnih vprašanj kaj ugodne. Čehi so tudi pripravljeni, pogajati se z Nemci, a samo na podlagi principa o popolni ravnopravnosti in enakopravnosti.

Sofija 8. junija. Policijski prefekt v Plovdivu, Novelič, in ritmojster ter pobočnik kneza Ferdinanda, Boičev, sta bila aretovana ker sta dala umoriti lahkoživo ogersko krasotico Ano Simon, o kateri se zatrjuje, da je bila s knezom intimno znana, in katere je bila vzrok, da je kneginja že jedenkrat zapustila svojega moža. Stvar obuja velikansko senzacijo.

Carigrad 8. junija. Angleška, Francija in Italija so se odločno izrekle zoper zahtevo, naj Grška odstopi del svojega terorizma Turčiji. Rusija predlaga, naj odstopi Grška Tyrnavos.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Ob sedanjem času za jemanje najbolj pripravno
pristno, čisto in sveže
Dorš. Med. ribje olje
 ugodnega ukusa, lahko prebavljivo — cena 1 steklenici 50 kr.,
 dvojni 1 gld. — priporoča
 lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
 zraven mesarskega mostu. (92—20)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 3. junija: Marjeta Kokalj, posestnikova vdova,
 75 let, Sv. Petna cesta št. 44, kap.
 Dne 4. junija: Matilda Štrukelj, pismonošova hči,
 9 mesecev, Lončarska steza št. 6, akutni in želodčni katar.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Junij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
5.	9. zvečer	732.7	16.6	sl. sever	del. obl.	0.0
6.	7. zjutraj	733.1	14.8	sr. jvzh.	jasno	
"	2. popol.	732.2	27.2	sl. jvzh.	del. obl.	
"	9. zvečer	733.2	19.3	sr. szah.	pol obl.	0.0
7.	7. zjutraj	733.3	18.0	sl. jug	del. obl.	
"	2. popol.	732.0	25.2	sr. jug	oblačno	
"	9. zvečer	733.2	17.8	sr. szah.	oblačno	0.0
8.	7. zjutraj	731.2	16.0	sr. jvzh.	skoro jas.	
"	2. popol.	732.7	25.5	sl. jvzh.	del. obl.	

Srednja temperatura sobote, nedelje in ponedeljka
 18.8°, 20.4° in 20.3°, za 2.2°, 3.7° in 3.5° nad normalom

Dunajska borza

dne 8. junija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld	35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	30	"
Avstrijska zlata renta	122	"	95	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	70	"
Ogerska zlata renta 4%	123	"	05	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	90	"
Avstro-ogerske bančne delnice	960	"	—	"
Kreditne delnice	367	"	75	"
London vista	119	"	45	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	62 1/2	"
20 mark	11	"	73	"
20 frankov	9	"	52 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	45	"
C. kr. cekini	5	"	65	"

Dne 5. junija 1897.

4% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	156	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	159	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	"	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	"	80	"
Kreditne srečke po 100 gld.	199	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	160	"	—	"
Tramvaj-društ. velj. 170 gld. a. v.	434	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	26	"

Zahvala.

Za preobilne izraze sočutja povodom smrti
 mojega nepozabnega soproga, gospoda

Janeza Pauser-ja

c. kr. poštarja in posestnika

izrekam tem potom vsem, ki so darovali tako
 krasne nagrobne vence in se udeležili tako nepri-
 čakovano obilno njegovega spreveda, svojo najsr-
 nejšo zahvalo.

V Ribnici, dne 4. junija 1897.

(853) Klementina Pauser.

Iščem izurjenega stenografa

za slovensko in nemško.

(854—1) Dr. Jos. Serbec v Celji.

Stanovanje

(836—2)

obstoječe iz treh sob, kuhinje, shrambe,
 prvarnice in jednega dela vrta, se odda
 s 1. avgustom t. l. v domobranski uli-
 cah št. 9, nasproti domobranski vojašnici.
 Naslov v upravnistvu „Slov. Naroda“.

Prodajalka

za trgovino s steklom in porcelanom se vzprejme.
 Prosilke morajo imeti dobra spricevala in biti večje
 nemškega in slovenskega jezika.

Jos. Bernarda naslednik:

Julij Klein.

(848—1)

Zanimiva knjižica za vsakoga!

Ravnokar so izšle:

Cerkvene pristojbine.

(Štolnina.)

(811—4)

Cena 8 kr., s poštino 10 kr.

Dobiva se pri R. Drogenik-u v Celji.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiža. (15-128)

Ob 12. uri 5 min. po noči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
 Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd,
 Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris,
 čez Klein-Reifling v Steyr, Lino, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri
 5 min. zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzens-
 feste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v
 Steyr, Lino, Budejevice, Plzenj, Marijine var, Heb, Francove var,
 Karlove var, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne obojni vlak
 v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri
 3 min. popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste,
 Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost,
 Bregenc, Curih, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Lino, Budeje-
 vice, Plzenj, Marijine var, Heb, Francove var, Karlove var, Prago,
 Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 39 min. popoldne obojni vlak
 v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih.) — Ob 7. uri 46 min. zvečer
 obojni vlak v Lesce-Bled.

Proga iz Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 16 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. po-
 poludne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj obojni vlak s Dunaja via Amstetten,
 Solnograda, Lino, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Pariza, Genevo,
 Curih, Bregenc, Inmost, Zella ob jezeru, Ljubno, Celovec,
 Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj obojni vlak iz Lesce,
 Bleda. — Ob 11. uri 20 min. dopoldne obojni vlak s Dunaja via Amstetten,
 Karlovih varov, Hoba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevice, Solnograda,
 Lino, Steyra, Pariza, Genevo, Curih, Bregenc, Inmost, Zella ob jezeru,
 Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Lino, Pontabel. — Ob 4. uri 57 min.
 popoldne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovec,
 Franzensfeste, Pontabel. — Ob 9. uri 6 min. zvečer obojni vlak s Dunaja
 via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih
 varov, Hoba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevice, Lino, Steyra, Solnograda,
 Beljaka, Celovec, Pontabel. — Ob 10. uri 25 min. zvečer obojni vlak iz
 Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih.)

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. po-
 poludne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 5. uri
 50 min. zvečer, ob 10. uri 35 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah
 in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. dopoldne, ob 6. uri
 30 min. zvečer, ob 9. uri 56 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah
 in praznikih.)

Gospodu lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani si usoja Vašemu blagorodju naznanjati,
 da se je vpisala želodčna tinktura (Tinctura Rhei com-
 posita G. Piccoli) z dobrim vspehom uporabljala pri že-
 lodnem in črevesnem kataru, kakor tudi pri jetrnih in
 žolčnih boleznih.

Bolnica usmiljenih bratov.

V Gradcu, 2. februarja 1897.

Provincijal

F. Emanuel Leitner,

(508—5) I.

višji zdravnik.

Več lepo opravljenih sob

za tučce, najbližje kopeli v Dolenjskih To-
 plinah, odda po nizki ceni

(830—3)

Ignacij Sitar.

Priprosta, spretna

prodajalka

za trafiko v Ljubljani se išče. — One, ki zamorejo po-
 ložiti kavejjo, imajo prednost. — Naslov pove iz prijaznosti
 upravnistvo tega lista. (850—2)

Na prodaj je hiša

z 2 sobama, kuhinjo, kletjo in malo šupo, dalje
 4 1/2, oral vlograda (1 oral amerikanca od
 l. 1896) in 2 oral gozdov in ves fundus in-
 structus v Dedenbergu pri Sevnici, pošta
 Radna. — Več se izve pri upravnistvu „Slov.
 Naroda“. (829—2)

Galica modra

(ima crist. Kupfervitriol)

se dobiva na drobno kilo po 26 kr., na debelo v
 sedčkih po 250 kil po 25 1/2 kr. pri

Ivanu Wakonigg-u

v Šmartnem pri Litiji. (820—3)

Občinski tajnik.

Pri županstvu Vel. dolina bode dne
 12. julija t. l. izpraznjeno mesto občinskega
 tajnika z letno plačo 300 gld.

Pri nastopu v službo vložiti je 100 gld. jam-
 čevine.

Prošnje za to službo naj se vložijo pri gornjem
 županstvu do dne 20. t. m. (852)

Išče se kantinerja

za delavce pri zidanju neke c. kr. vojaške trdnjave pri Pulju
 kjer dela 600 mož in bo to delo trajalo najmanj 3 leta.
 Dotičnik mora biti oženjen in mu žena mora povsem spo-
 sobna kuharica, oba pa splošno v gostilniški stroki podjetna
 in jako delavna biti. Zateva se dalje znanja slovenskega,
 nemškega in vsaj deloma italijanskega jezika, kakor tudi
 nekaj kavejje za inventar, katerega bi se dotičnemu v po-
 rabo dalo. Kantinerji, koji so bili že kot taki pri grajenju
 železničnih prog, imajo prednost.

Natančne pogoje, oziroma ponudbe se prosi poslati na
 (846—2) Viljem Grum, Pulj.

Tekom 50 let od prvih avtoritet kot najboljša
 ustna voda priznani

Anatherin

katerega izdeluje dvorni zobozdravnik
 (437) dr. J. G. Popp na Dunaju. (23)

V steklenicah po gld. 1.40, gld. 1.— in gld. —50
 v vseh lekarnah, droguerijah in parfumerijah.

Na Raki na Dolenjskem

odda se v najem za več let
 hiša

stoječa tik cerkve, pripravna za kakega peka in
 mesarja. Za oba obrta so razmere jako ugodne, ker
 ni dosedaj nobenega peka v tem kraju, mesar pa
 samo jeden.

Ponudbe naj se pošiljajo M. Goršek-u
 št. 24 na Raki, Dolenjsko. (828—2)

Oznanilo.

Prodalo se bode v konkurzno maso Jakoba Žargi-ja v
 Domžalah spadajoče, na 4156 gld. 96 kr. cenjeno

manufakturno in specerijsko blago

in sicer skupno za cenilno vrednost presegajočo kupnino tistemu, ki bode
 največ ponudil.

Blago se lahko pregleda dne 12. junija t. l. od 10. ure dopoldne
 naprej na lici mesta v Domžalah.

Kupaželjni naj svoje ponudbe z 10% vadijem pošljejo najpozneje
 do 16. junija t. l. upravitelju konkurzne mase, pri katerem tudi lahko
 pregledajo cenilni zapisnik.

Upravnistvo konkurzne mase ne prevzame nikake odgovornosti gled
 kakovosti in veličine blaga in sme ponudbe odkloniti brez navajanja uzrokov

V Kamniku, dne 3. junija 1897.

Dr. Valentin Temnikar,

odvetnik v Kamniku,

kot upravitelj konkurzne mase Jakoba Žargi-ja

(825—3)

Zaloga oblačilnega blaga iz konkurzne mase

Rudolfa Bayer-ja

v Ljubljani, Stari trg števil. 5

se bode od dne 9. junija naprej

na debelo in drobno pod navadno tovarniško
 ceno prodajala.

V zalogi se nahaja

mного volnenega blaga za ženska krila, perilnih
 kambrikov in vsake vrste podlog za obleke.

Tudi se proda

Werthheimova blagajnica in trgovinska oprava.

Na to ugodno priliko se trgovci z dežele posebno opozarjajo.

V Ljubljani, dne 8. junija 1897.

(856—1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.